

Arrest

nr. 88 780 van 2 oktober 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Servische nationaliteit te zijn, op 12 juli 2012 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 juni 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 augustus 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 21 augustus 2012.

Gelet op de beschikking van 11 september 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 september 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. MOSKOFIDIS en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Verzoekers voeren problemen aan (i) die louter hypothetisch zijn, (ii) waarvoor interne bescherming mogelijk is, (iii) inzake gezondheidszorg, (iv) die geen directe vluchtaanleiding betreffen, (v) die geen aanleiding geven tot het hebben van een vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming en (vi) die stoelen op loutere beweringen.

De bestreden beslissingen stellen vast dat de beweerde problemen niet onder het toepassingsdomein vallen van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en deze inzake toegang tot de gezondheidszorg in Servië ongelooftwaardig zijn.

Verzoekers brengen geen concrete elementen bij dat de desbetreffende vaststellingen op afdoende wijze weerlegt of er een aannemelijke verklaring voor geeft. Ze beperken zich louter tot het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het minimaliseren, ontkennen en vergoelijken van de gedane vaststellingen.

Verzoekers, die met toepassing van artikel 39/73, §4 van de voormelde wet gevraagd hebben om gehoord te worden, bevestigen ter terechtzitting de door hen beweerde feiten. Voorts wijzen ze erop dat dit een uitzonderlijk dossier betreft gezien ze driemaal gehoord werden op het Commissariaat-generaal. De Raad wenst nogmaals te benadrukken dat verzoekers zich louter beperken tot blote beweringen dewelke geenszins gestaafd worden met concrete en objectieve elementen. Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat er in Servië door de daar aanwezige autoriteiten voldoende bescherming wordt geboden aan alle Servische inwoners, ongeacht hun etnische origine in de zin van artikel 48/5, §2 van de voormelde wet. Verzoekers brengen geen informatie bij die deze vaststelling weerlegt. Ze beperken zich louter tot het betwisten en tegenspreken van de commissaris-generaal gehanteerde informatie zonder hun argumentatie ook maar enigszins te staven aan de hand van concrete en objectieve elementen. Zo laten verzoekers na een begin van bewijs bij te brengen van de boete die ze van de politie zouden gekregen hebben wegens het verstoren van de openbare orde en het nodeloos oproepen van de politie en van de eerste klacht die verzoeker heeft neergelegd bij de politie. Ook wordt niet aangetoond dat de informatie waarop de commissaris-generaal zich steunt, niet correct zou zijn of dat hieruit de verkeerde conclusie zou zijn getrokken. Bovendien hebben verzoekers nagelaten de bescherming van hogere politionele en/of gerechtelijke instanties in te roepen.

Wat betreft verzoekers hun opmerking dat de commissaris-generaal het medisch dossier had kunnen voorleggen aan hun arts-attaché of psycholoog en dat hij hen eveneens had kunnen laten horen door een psycholoog, dient te worden opgemerkt dat ze nergens een wettelijke of reglementaire bepaling vermelden waaruit zou blijken dat de commissaris-generaal verplicht is om tot een dergelijk onderzoek over te gaan. Door de bewijswaarde van de medische verslagen te beoordelen, stelt de commissaris-generaal zich voorts geenszins in de plaats van een medicus, maar vervult hij zijn opdracht van beoordeling van alle elementen van het dossier. Bovendien doen *in casu* de neergelegde medische verslagen geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoekers voor hun problemen beroep kunnen doen op de bescherming van de Servische autoriteiten.

Gelet op het voorgaande tonen verzoekers niet aan dat ze redenen hebben om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat ze een reëel risico op ernstige schade lopen in geval van terugkeer naar hun land van herkomst en tonen ze derhalve de schending van artikel 57/7 bis van de voormelde wet niet aan.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee oktober tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. HOFFER,
mevr. K. VERHEYDEN,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER